

hvorvidt man ønsker Præstevalg eller ikke, hvor saadanne Afstemninger skal finde Sted.

I den nye § 4 foreslaas det, at Præsterne i Købstæderne dernede ikke som hidtil skal benævnes Førstepræst og Andenpræst, men skal være sidestillede og ligestillede selvstændige Præster. Derved vil Befolkningen føle sig bedst tilfredsstillet. I Tilfælde, hvor man i en Købstad f. Eks. skal have en tysk Præst som Førstepræst, vil jo den danske Befolkning føle sig mindre tilfreds med, at dens Præst er Andenpræst og i visse Henseender underordnes den tyske Førstepræst; og omvendt, i en By, hvor Førstepræsten bliver dansk, vil den tysktalende Del af Befolkningen dernede have lignende Følelser. Det vil derfor være rigtigt, at disse Præster i Købstæderne bliver jævnstillet, sidestillet, og det foreslaas her i Lovforslaget. Følgen deraf bliver, at Ministeriet maa træffe nærmere Anordning om Forretningernes Deling, med Hensyn til Kirkebøgernes Førelse o. lign., og det vil da ogsaa ske.

Forudsætningerne for Valget af Præster i Sønderjylland var, at alle Embeder, som indtil nu er besatte ved Konstitution enten fra Ministeriets Side eller fra Bispens Side, hvor han har konstitueret Mænd i Embederne, tyske Missionærer f. Eks., skulde opslaaes ledige og besættes ved Valg, uden at der behøver at være Afstemning i Menighederne om, hvorvidt man ønsker Valg eller ej. Denne Forudsætning fastholdes i Lovforslaget. Det foreslaas endvidere, at naar det nye Valg har fundet Sted, skal vedkommende Præst, som sidder i Embedet, bestride dette, indtil den nye kan træde til; det vil jo ogsaa være rimeligt, at Præsterne ikke over Hals og Hoved forlader Embederne. Men Afstemning om, hvorvidt Præstevalg skal finde Sted, skal foretages overalt, hvor der er bekræftede Præster, d. v. s. saadanne, som hidtil har været fast ansatte i Embeder, og som i denne midlertidige Overgangstid er blevet bekræftet i deres Embeder af Ministeriet. Selve Præstevalget, naar man kommer dertil, foreslaas ledet af Provsten, hvad man vel ogsaa vil finde rimeligt. Præstevalg finder jo Sted dernede paa den Maade, at der præsenteres tre Ansøgere for Menigheden, disse

tre Ansøgere holder Prøveprædiken, der stemmes saa af samtlige Vælgere om, hvem de ønsker til Præst, og Flertallet er afgørende for, hvem der bliver Menighedens Præst, og Valget skal derefter indstilles til Stadfæstelse af Kongen — tidligere var det Konsistoriet i Kiel, som foretog dette. Men forinden disse tre præsenteres for Menigheden af Ministeriet, skal Ministeriet forelægge samtlige Ansøgninger for det Provstiudvalg, som i Henhold til Loven af 28. Juni 1920 træder i Stedet for det gamle Provstisynodeudvalg. Det vil ogsaa være rigtigt at fastslaa, at Provstiudvalget skal udtale sig om samtlige Ansøgere, thi Ministeriet vil ikke kunne have det Kendskab til Ansøgerne eller til de stedlige Forhold, hvorigennem det kan afgøre, at det er nødvendigt, at det netop bliver de paagældende tre, man vil fremstille for Menigheden til Valg.

Endvidere fastslaaes det i dette Lovforslag, at den Ret, som tidligere Kirkepatroner har haft til umiddelbar Kaldelse eller Præsentation af en Præst for Menigheden, skal bortfalde, eller, rettere sagt, det udtales i Lovforslaget, at den er bortfaldet, thi den bortfaldt derved, at Grundloven traadte i Kraft for Sønderjyllands Vedkommende. Da vi her i Landet fik Grundloven af 5. Juni 1849, bortfaldt derved uden videre alle Patronatrettigheder i Henseende til Præstekaldelse, og de bortfaldt, uden at, mig bekendt, nogen af Kirkepatronerne protesterede derimod. Det har jo heller ikke nogen økonomisk Betydning for dem, i alt Fald forefaldt der ingen Protester, og naar nu Grundloven er indført i Sønderjylland, maa ogsaa den Ret, som Kirkepatronerne hidtil har haft dernede — det er for øvrigt vistnok ikke mange, som har haft en saadan Ret — være bortfaldet. — Til Slutning foreslaas der i Lovforslaget en Bestemmelse, som er ret selvfølgelig, nemlig den, at de Præster, som nu kaldes ved den endelige Ordning i Embederne, maa finde sig i den Forandring af Lønningsordningen, som maatte fremkomme ved den endelige Ordning af den sønderjydske Kirkes økonomiske Forhold, saaledes som den bliver foreslaaet af det sønderjydske Udvalg og vedtaget af Lovgivningsmagten.